

Een ouder eerlijk over zichzelf als opvoeder.

'Fantasie is net zo belangrijk als taal en rekenen'

Het Wonderbaarlijke Verhalen*laboratorium CircusPatz bedenkt (ideeën voor) verhalen en brengt ze de wereld in via boeken, games, spellen, theater, tv, internet etc. Aan CircusPatz zijn schrijvers, illustratoren, vormgevers, webdesigners en andere creatieven verbonden. circuspatz.nl

VADERS

Patz van der Sloot – vader van Julius (9) en Lucas (7) – is verhalenverteller. Met zijn CircusPatz sleept hij kinderen mee in fantastische, interactieve avonturen. De droom van ieder kind, zo'n vader. Toch?

Tekst: Chris Muyres Fotografie: Annemarijne Bax

DE MEEST OUDERS WILLEN ZEKERHEID ALS ER KINDEREN KOMEN, JIJ VERRUIJLDE EEN GOEDE BAAN IN DE RECLAME VOOR HET ONZALIGE IDEE OM GELD TE GAAN VERDIENEN MET VERHALEN VERTELLEN...

"Gek genoeg ben ik normaal niet zo'n held, mijn kinderen noemen me zelfs 'bange papa'. Maar ik stond op een punt dat ik niet gelukkig was met mijn werk. Ik vroeg me af wat mijn toegevoegde waarde was aan de wereld, hoeveel mensen ik eigenlijk inspireerde. Bij Julius en Lucas herkende ik de ongeremde fantasie die ik vroeger zelf ook had. Ze waren een spiegel. Ik dacht: die fantasie, dat is mijn goud, daar moet ik iets mee doen. Zo ontstond CircusPatz."

HEB JIJ JE FANTASIE AL DIE TIJD VERDRONGEN?

"Als mijn band lek was, verzong ik daar als kind een heel verhaal omheen. Iedereen werd er dol van. Mensen gingen zich afvragen: liegt hij nou? Spoort dat joch wel? Op de middelbare school wist ik smoezen te verzinnen die zo goed waren dat ik iedereen voor de gek hield. Dat werd me niet in dank afgenomen. Te veel fantasie wordt vaak ontmoedigd, en dus gaan mensen het wegstoppen. Bij mijn kinderen zit hun fantasie ze soms ook in de weg. Komt ie weer met zijn verhalen, hoor je dan om ze heen. Terwijl ik denk: ho ho, pas op. Want als er geen mensen zijn die dingen kunnen bedenken die er niet zijn, is er geen innovatie en wisten we nu nog steeds zeker dat de aarde plat is."

IS ER OP SCHOOL GENOEG AANDACHT VOOR?

"Daar raak je een open zenuw bij mij. Het onderwijs is veel te veel gericht op hoge cijfers halen voor rekenen en taal, op Cito-toetsen, op een zo hoog mogelijke vervolgopleiding. We denken dat een kind zo een rechte weg naar geluk bewandelt. Ik ken genoeg hoogopgeleiden die hartstikke ongelukkig zijn, terwijl ik ook heel vrolijke en gelukkige stratenmakers zie. Creativiteit en fantasie worden vaak als extra's gezien, maar zijn op z'n minst net zo belangrijk als lezen en schrijven."

HOE STIMULEER JE FANTASIE BIJ KINDEREN?

"Ik zat een keer bij een stapel stenen in een park aan Julius en Lucas te vertellen: 'Dat is een ruïne waar ooit de koning van Utrecht woonde.' Een meisje dat mijn verhaal hoorde,

rende meteen naar haar moeder: 'Mama, wist je dat hier een paleis was!' Antwoordt die moeder meteen: 'Nee hoor, dat verzint die meneer maar'. Kijk, dan knak je de fantasie meteen in de knop, zó jammer! Het kan heel simpel zijn. Bijvoorbeeld door niet te zeggen: 'we gaan op vakantie' maar: 'we gaan op reis'. Dan heb je al het begin van een avontuur."

VEEL FANTASIE OP TV OF IN GAMES VAN NU SCHIJNT SLECHT TE ZIJN VOOR DE TERE KINDERZIEL...

"Als ik de gemiddelde tv-zender opzet, schrik ik van wat ik zie. Maar ik ben geen graadmeter; ik kom niet uit deze tijd en mag dat dus niet zomaar veroordelen. De Beatles, Elvis en zelfs Bing Crosby werden in hun tijd ook verketterd. Dat kun je je nu niet meer voorstellen."

ALS JE ZELF NIET MEER BIJ DE TIJD BENT, HOE KUN JE DAN KINDEREN VAN NU AANSPREKEN?

"De verhalen die wij maken, zijn bedoeld voor jonge kinderen. Ik richt me dus in eerste instantie op ouders, zonder de kinderen uit het oog te verliezen natuurlijk. 'Het ministerie van zeer geheime zaken', spreekt bijvoorbeeld tot de verbeelding bij ouders die vroeger naar 'Q&Q' keken."

EVEN TERUG, JE STAPTE AAN HET BEGIN WAT SNEL OVER DAT 'BANGE PAPA' HEEN...

"Nou, ik heb sterk de neiging om mijn kinderen weg te houden van elk potentieel gevaar. Ik wil ze niet dat zakmes geven omdat ik als de dood ben dat ze zich snijden. Gelukkig heb ik een vrouw die zegt: 'joh, laat ze nou'. Ze heeft gelijk. Je moet kinderen de kans geven om zelf te ontdekken dat iets gevaarlijk is. Zelf haalden we vroeger ook allerlei ongein uit. Terwijl ik dat zeg en weet, blijf ik het toch ingewikkeld vinden. Kinderen hebben is soms best zwaar door die zorg, die verantwoordelijkheid, die angst dat er wat gebeurt."

MAAR VERDER IS OPVOEDEN PEANUTS VOOR JOU...

"Mensen denken door mijn werk inderdaad vaak: die is goed met kinderen. Maar ik weet evenmin als zij hoe het moet. Ik ga er maar vanuit dat mijn uiterste best doen genoeg is en iedereen van nature een basisvaardigheid heeft die ervoor zorgt dat het in orde komt. Ach, en anders kan een kind later altijd nog in therapie om het een en ander recht te zetten, haha."